

Denge Ve Dengesizlik Süreçleri 18

– Bayram KAYA · 13 Ekim 2017

Araba ne pistonuyla; ne krankıyla; ne cer dişlisiyle; ne direksiyonuyla; fren ve debriyaj balatasıyla; ne tekeri ile aynası ile farı ile aküsüyle; aksı ile süspansiyonu; kasa ve şoför kabini ile vidası, yağlı-yağsız aksamı ile hareketli-hareketsiz aksamı ile vs. gibi bir yığın parça hareketinin tek tek kendisi değildir. Her biri bir olanı; bir entegrasyon içinde kullanıyorsanız; üretiyorsunuzdur. Bir olanı; yani entegre olanı üretiyorsanız; her bir olanı kullanacaksınız demektir. Ve siz bu entegre içinde elinizde bir tek olanla karşı tarafa ürettiriyor olmanın bağıntısıyla; zorunlusunuz. Yani kundurayı kolektif grup içi hareketle doğrudan üretirsiniz. Gruplar arası entegre içinde de sektör hareketiyle kunduraya karşı diğer her bir kullanım olanları dolaylı doğrudan üretenleri; üretirensiniz.

Üretimin sizin dışınızda olan doğası gereği siz; kendiniz için ve kolektif için üretirsiniz. Kolektif için olan akülü bisiklet sizin için değildir. Kundura bu hal üzerine sizde tüketim iken karşı tarafa üretilmeye ve kullanmayla tüketilmeğe ikinci bir bağıntı ile zorunludur. Durum budur. Sömürü sistem içine kel alakadır. Böyle olduğu halde sömürü, sonradan sonraya kazanç için kazanç oldu! Sömürü üretim hareketi zorunluluğu içinde hiç olmadığı yerde süreç içine araya kaynak yaptı. Böylece kâr sömürüsü zaten üretilmiş olan kundurayı; ikinci; üçüncü; beşinci kez satmakla kazanç kapısı oldu! Böylesi bir mantaliteyle kundura; kâr kapısı olmaya nasıl olası olmaktadır?

Gerek totem meslekli gruplar içinde; gerek totem meslekli grup dışındaki diğer gruplar arası sektörler içinde toplumsal zaman, kişisel zamana göre farklı akar. Kişi aceleci ve güdüleriyle hemen doyuma ulaşma amacı içindedir. Oysaki toplum sal zaman içinde, toplumsal zaman parçalı örgütlenmeli süreçlerle entegredir. Bu entegrasyonlu bağıntı nedeniyle tüketimde ve üretimde olası gecikmeler vardır. Üretim ve tüketim biraz biraz gecikir. Ve illa ki de üretim tüketime; tüketim de üretime döner. "Taş mı yiyeceğiz" diye üretmeden tüketme işi; başkasının emeği üzerine çökme işi ve başkasının emeğine çökme söylemi olup hukuksuz oluşa; hukuksuzluğun hukukudur. Süreç, taş mı yiyeceğiz ile çevrimle yen bir süreç oluyorsa; hukuksuzluk burada başlar. Burada başlayanı hukuk yaparsınız. Bu da hukuksuzluğun hukuku olur. El hukuku olur. Mecazın üreten zorunluluk üzerinde anlam ifade etmesi süreci çürütür. Üretemeyen aciz güçsüzler zaten kolektifin ve üretim hareketi başlatmanın kendilikten güvencesi altına girmiştir. Burada sorun, üretmeden kâr yapma adı altında sömürüyü oluşmalardır. Üretim hareketi içinde üretimin doyma noktasına ulaşması ile üretim hareketi kendi sınırlarına yani doygunluk düzey sınırına gelmekle otomatikman durur. Bundan sonra bunu tüketim ve yaşantı kılma süreçleri devreye girer. Sonra tüketileni yeniden ortaya koyma süreci ve sekans hareketleri devreye girer. Bu doygunluk sınırı nedenle; karşılıklı bağıntı içinde bin olacak üretimin (tüm nüfusu kapsayan üretimin) paranın saymaca değeri üzerinde bin beş yüz olması diye kazanç olan bir durum yoktur. Zorunluluk dışında kâr; kazanç yoktur. Zaten kâr da, kazanç ta; zorunluluk değildir. Üretmiyorsanız, sömürü için kâr yapma, taş yememe, kazanç içinde olma gibi uydurmalı hile zorunludur. Savaşın hile olması gibi Kâr, kazanç ta sömürünün hilesidir. Çünkü kâr, kazanç, finansman, teşebbüs zorunlulukla karşılığı üretilen ve karşılığa ürettirilen bir olay durum değildirler.

Günümüz toplumlu süreç, kendi zorunluluğu içinde bilişim teknolojileri sayesinde neredeyse insanı üretim hareketi içinde devre dışı bırakır denlidir. Ki giderek ten de öyle olması kaçınılmaz olacaktır. Durum böyle olmakla paylaşım şekli mutlaka yeniden düzenlenmelidir. Unutmayın üretim kolektiftir. Şimdiki süreç kolektif sürecin mirası olan süreçtir.

Biz de kolektif olanın hem kendisiyiz, hem kolektif olanın sürekliliği içinde toplumsal türün oluşunu ve mirasçısıyız. Bilim bilgi kolektiftir. Süren tekillikler üzerinde oluşan entegre bir kolektif yapı içinde ve yine kolektif olacak olandır. Meşruiyet budur. Bunu dışında kişisi sahiplik diyen bir meşruiyet yoktur. Teşebbüs üretim değildir. "Üretim ve üreten hareket olmadan" asla teşebbüs edemezsiniz. Teşebbüs asla üreten hareket içinde değildir. Eğer kolektif yarar ortaya konacaksa teşebbüs üretim hareketi içine alınır. Üretim mutlak ve zorunlu bir kolektif yararlar bölge savunması içinde oluşan kolektif sahiplikler üzerinde kolektif güçle üretim hareketini oluşturmuştur.

Kalıtımın, tekrar eden rekursif oluşu dediğimiz özyineli çağırması ya da aynı söylemin geçmiş bağlanım yarası olan anımsaması kolektiftir. Kolektif olan yasadır. Yasa DNA karakterli toplumsal kalıtımla olan kod ve toplumsal mirastır. Kişisi sahiplik hem üreten değil, hem kolektif değildir. Başlangıçta kimsenin bağı bahçesi olan sahipliği ve kendi için bile olsa üretim, yoktu. Üretimi başlatan kişi sahipli kişisi bilinçli süreç değil; kolektif bilinçtir de ondan süreç kolektiftir. Sistem üretenin sahipliğidir. Kolektif üretir sahiplik kolektif üzerinde herkesin ihtiyacına göre açık yararlanmadır. Üretmeyen sahiplik, kira hiledir. Sömürü olmayan; üretmeyen kişisi sahiplikle olan teşebbüsü içeren öznellikleri yapı içine almak ta değildir. Üretim hareketi bağıntısı; hem size göredir. Hem de sizin dışınızda olan kolektif nedenle başlar. Üretim hareketi kendi dışınızla olmakla, sizin keyfinizin ve bilincinizin üzerinde olan bir girişme ve zorunlu bağıntıdır. Ne yaparsanız yapın bunu ne geçmişte ne gelecekte yok edemezsiniz.

Gelişmenin, sürekliliğin olduğu yerde; parça entegrasyonlarıyla inovasyon ve bilişimler de kolektif olmak; kolektif üretilmekle kolektiften olan yansıma kolektife yansımak zorundadır. Kolektif üretim de kolektif öznel nedenlerle sistem içine alınabilir. Üretim kişisi sahipliği dışında olmakla teşebbüsü de kişisi sahipliği dışında olmak zorunda olup teşebbüste zorunlu olarak kolektif karakterlidir. Siz bunu hile ile kişisi sahiplik yaparsınız.

Ama teşebbüsünüzde kolektif yararlanışlar dışında kâr, kazanç mantığını bilmeden üretim yaparsınız. Teşebbüs için üretilmez. Üretim zorunlulukla yapılır. Kişisi sahipli teşebbüsler zorunlu değil asalaklıktır. İnsan tahıl üretirken teşebbüs ile finanse olmamıştı. Hiç gerekmiyor da. Üreten kolektif bağ alan eğimi olmakla süreçtir. Teşebbüsçülük kolektif yararlanış ortaya koymadıkça; vesile bir durum da değildir. Ayrıca müteşebbis bir kazanç oluş zorunluluğu değildir. Üretim hareketi; uydurma amaçlı sömürü dili olan müteşebbis ruhla filan da başlamamıştı. Başlayamazdı da. Zorunlu olanla başlamayan başlanış süreci içinde; neyin kârını, neyle ve neyin kârını neye göre, nasıl başlatacaktınız?

Kâr ya da kazanç yapma işi; bir üretim hareketi üzerine sömürme olmasaydı, kâr yapmanın kolektif üretim hareketi içinde düşünülüp akla gelmesi bile olanaksızdı. Üretim hareketi de "haydi üretelim" demekle yapılan bir hareket te değildi.

Eğim alanlı zorunluluk içinde olmak teşebbüsün kendisi olmaz. Üretim hareketinin özyineli olarak kendisini çağırın; kendisini tekrar eden; kendisini hatırlayan zorunlulukları nelerdir? Örneğin bunlardan biri beslenme ya da yemendir. Yemeye teşebbüs ettiğiniz için yemezsiniz. Düşünmedir. Düşünmeye

teşebbüs ettiğiniz için düşünmezsiniz.

Düşünce de kendisini çağırma olukla özyineli geçmiş bağlanım yasalarını anımsamadır. Yürümedir. Yürümeye teşebbüs etmezsiniz. Üşümedir. Üşümeye teşebbüs etmesiniz. Yine bir korunum yasası olan korkmadır. Korkmaya teşebbüs ettiğiniz için korkmazsınız, vs. Üretim hareketi de teşebbüs değildir. Kendini çağırın özyineli tekrarların hatırlanıp düşünülme olan geri bağlanım yasasına bağlılıkla yansıma vermesiydi.

Üretim hareketi de, teşebbüs olmadığı gibi üretim müteşebbislik te değildir. Siz düşünmeye teşebbüs etmezsiniz de geri bağlanım yasası nedenle zaten düşünürsünüz. Düşünme, geri bağlanımla oluşan farklı düzlem içindeki bir belirme şeklidir. Teşebbüsle değil; zorunlu olarak; patlayışla, boşaltım yapar. Salgı salarsınız. Zaten zorunluluk ta kolektiftir (evrensel var oluşlar kolektif ligidir) . Kolektif olan da zorunludur.

Üretimlerin farklı kullanım değeri denklikleri vardır. Yani üretim hareketi ilk başta niceli kullanım değeri eşleşmesi olukla değil, sadece bir grubun ürettiği kullanım değerine karşı; başka bir grubun başka bir kullanım değeri üretmesiyle başladı. Nasıl grup içi sağlama ve üretim hareketi gruba göre olukla sınırlı ise gruplar arası hareket te gruplara göre olukla; üretimi ve sınırlamaydı.

Bir grup hareketi içinde grubun nüfusu kadarla tüketim olacakla üretim de bu tüketime göre firenle sınırlarına ulaşacaktır. Bu doygunluktur. Doygunluk noktali belirme; hareketin sınırlı sonlu oluş eşliğine gelmesiyle, üretim hareketi bu sınırından daha fazla genişleyip; daha az durumlarını oluşamazdı.

Buğdayını üretmediğiniz kunduranın üretilmesini de yaptırılmazdınız. Kundura üretimi tam da buğday üretenlerin sayısı kadar tüketim olmakla sınırlı olur. Daha fazlasına kimse yorulmak istemez.

Sizde üretim zamanı ömür zamanınızdan fazla olamamakla da sınırlıdır. Çünkü sizin yaşam ömrünüz dışında da oluşan sınırı olmayan üretim; size göre üretim değildir. Böyle bir üretim kolektif olmanın, türün üretimi olmakla yine sizin dışınızdadır. Ve bu üretim de kolektif oluşla sınırlı sonludur. Yine bir grubun üretim hareketi; dıştaki farklı kullanım değeri üreten gruplar sayısına göre değişecek olan bir üretim genişlemesi ve üretim artmasına dönüşememe de; üretim hareketi olamazdı.